

عنوان مقاله:

رشد هوشمند شهری با نگرش توسعه درونی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی فناوری های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

حسین نظم فر - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

روحان عسکرزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

گسترش افقی شهر پدیده ای است که در نیم قرن اخیر نه تنها در کشورهای توسعه یافته بلکه در کشورهای در حال توسعه نیز اتفاق افتاده است. این پدیده، گسترش فضایی بی رویه ی شهر به سمت نواحی حاشیه ای و بیرونی و به صورت توسعه ی کم تراکم و منفک است. از پیامدها و مشکلات پراکنش افقی بی رویه ی شهر می توان به از بین رفتن اجتماعات محلی، جدایی گزینی اجتماعی، افزایش هزینه ی زیرساخت ها و خدمات شهری، افزایش طول و فاصله ی سفرهای شهری، افزایش مصرف انرژی، هزینه ی بالای اجرای سیستم حمل و نقل عمومی، افزایش مصرف بنزین، وابستگی بیشتر به استفاده از اتومبیل های شخصی در سفرهای شهری، تغییر کاربری زمین های مرغوب کشاورزی و باغات اطراف شهر، آلودگی هوا، تخریب و آلودگی منابع آب و ... اشاره کرد که همه ی این محدودیت ها و مشکلات، موانعی در برابر دستیابی شهر به توسعه ی پایدار شهری می باشد. بنابراین در جهت کاهش این مشکلات نظریات مختلفی مطرح شد که یکی از این نظریات، رشد هوشمند شهری است. که با نگرش به توسعه درونی شهرها که نقطه مقابل رشد پراکنده شهری می باشد می توان گام موثری در جهت توسعه پایدار شهرها برداشت.

کلمات کلیدی:

رشد هوشمند، توسعه درونی، رشد میان افزا، رشد پراکنده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/989138>

